

העימות הישראלי הסורי סביב הטילים בלבנון: האם

הוא פוברק על ידי אילי הנפט לשם הצלת המחירים?

הנפט הנכנס

ואירן לא הצליחה להשיג את המטרה הזו — צימצום התפוקה ועליית מחירי הנפט — כי סעודיה התנגדה. אך מידחמה במעורבות הישראלי לית תשיג את המטרה, כי סעודיה לא תוכל להתנגד לאמברגו ערבי נגד המערב, בנוסף 1973—1974.

המדינות הניציות של אופ"ק סומכות על כך, ובצדק. לכן הן תעשינה את הכל כדי שמילחמה אכן תפרוק. הן תעשינה את הכל כדי שהניגודים הרבים, השוררים בצפון שלנו, אכן יביאו למילחמה בינינו לבין סוריה. הן תהיינה הנהנות העיקריות ממילחמה זו, תהיינה אשר תהיינה שאר תוצאותיה.

חוק הכרזת הוא, שכאשר יש עודפי נפט, פורצים ועוזעים במזרח התיכון, ועתה אנו בתור.

הימין תוקף

את רגן

לחץ הזה של ניצי אופ"ק, הדוחפים למילחמה, יש תומכים. העולם המערבי מתלבט במשבר עמוק, שהברית הבלתי קדושה של אילי הנפט והבנקים המיט עליהם המציאו את הסגפליציה — אינפלציה מלווה באבטלה — כמצב ה"משקי הריחוק ביותר עבורם. סגפליציה זו, עם מחירי נפט גבוהים, עם עליית מחירי המוצרים המערביים ועצירת ה"צמיחה בארצות המתועשות (אבטלה), מאפשרת להם לשהוד — בשפה מעודנת: להעביר הכנסות — הן את הארצות ה"מתפתחות והן את מעמד העובדים בארצות תיהם. אין צורך בשתי פעולות כדי להשיג מטרה זו. מישטר של סגפליציה משיג את שתי המטרות בעת ובעונה אחת. כמישטר של סגפליציה גורמת האינפלציה לעיית מחירים וזהבי נסות גבוהות למוכרי הסחורות, מבלי שיש צורך לשלם בעבור זה בהעלאת השכר, כפי שהיה נהוג בתקופות של פיתוח (בגלל קיומה של האבטלה).

בעבר, בתקופות של גיאות, היו אמנם עליות מחירים אך גם השכר עלה; בי תקופות של נסיגה משקית היתה אמנם

מחירים יורדים וארצות אופ"ק, במיוחד הניציות שבהן, חסרות-אונים מלהעלות אותם שוב. אופ"ק נתון בסכנה של פירוק. יש מילחמת-מחירים בין ארצות אופ"ק בכיוון למטה, כדי לשמור על חלקן בשווקים.

שום מנופול לא יכול להחזיק מעמד בתנאים אלה. ארצות אופ"ק מחפשות פיתרון.

מאת

אסתר אלכסנדר

הפיתרון הוא ועוזע במרחב. הפיר תרון האיראני הוא מידחמה בי מעורבות ישראלית, שתאפשר הטלת אמברגו של נפט דהעלאת מחירים וזהיזוק אופ"ק המתפרק. יש ניגודים באופ"ק. סעודיה לא מוכנה לצמצם את תפוקתה מבלי שארצות אופ"ק האחרות תסכמנה למדיניות התמחר שלה — תמחר אחיד — דבר שהן אינן מוכנות לעשותו. מילחמה במעורבות הישראליית לא תשאיר ברירה לסעודיה, אלא להצטרף לאמברגו. מילחמה בין עיראק

ל ישראל וסוריה עומדות שוב אחת מול השניה. עם האצבע על ההדק, אין ספק שניגודים רבים באיזור הביאו למצב זה ושאלות רבות עומדות להכרעה. הניגוד הישן שבין הנוצרים המוסלמים על השליטה בלבנון, הניגוד החדש שבין אש"ף והיישות הלבנונית העצמאית, בעיית הפליטים הפלסטיניים והניגוד בין ישראל לאש"ף.

כל הניגודים האלה התמקדו במאבק בין ישראל וסוריה על השליטה בתחום האווירי של לבנון. לכאורה, שליטה זו, בתחום האווירי של לבנון, היא עומדת היום להכרעה. על שליטה זו אגחנו הדי סורים מוכנים להתנפל אלה על אלה. אך מובן שלא רק התחום האווירי עומד להכרעה. עומדים להכרעה גורלה של ה"ישות הלבנונית, גורלם של הנוצרים בי לבנון, גורל אש"ף בלבנון, עתיד השלום עם מצריים, הייחם של אנשים רבים, וביניהם בנינו, וכמובן, עתיד מדינת ישראל כולה.

עוד דבר עומד להכרעה, ואותו אין מזכירים בקשר למיתוחות שבינינו ובין סוריה: מחירי הנפט הבינלאומיים.

העולם מוצף נפט. עודפי נפט ענקיים מצטברים בשווקים, והמחסנים מלאים. ה

המחויטנים: אדימאני באופ"ק

נזל שחור

אבטלה, וירידה בשכר, אך המחירים לא עלו. הסגפליציה מאחדת את הטוב בשני העולמות, עבור אילי ההון: עליות מחירים עם אבטלה! האם יש מצב טוב מזה? וכדי שהרווחים לא ישארו בידי היצרנים, שעלולים לגרום לחידוש הפיתוח וצם זאת לעליות בשכר, המציאו את שער הריבית הגבוה, שמעביר כל רווח שמקורו בייצור, לידי הבנקים. בגרמניה יש היום שער ריבית של 16% בזמן שהאינפלציה מגיעה בקושי ל-5.5%. שם אין אפילו אפשרות לטעון, ששער הריבית הזה נועד למילחמה באינפלציה — כפי שטוענים אצלנו ובארצות אחרות — שהרי האינפלציה אינה קיימת בגרמניה. כך יצא המרצע מן השק, שער ריבית גבוה לשם העברת הרווח לידי הבנקים.

בארצות-הברית, אחרי שהימין הצליח להעלות את רונלד רגן לשלטון, הוא מרכו את התקפתו נגד תוכניתו ה"כלכלית של הנשיא — נגד הקיצוץ במס-

עוד דבר עומד להכרעה בקשר לעימות שבינינו ובין סוריה: מחירי הנפט הבינלאומיים

ההכנסה האישי (אנשי הימין רוצים כי קיצוץ מס-ההכנסה של החברות). הם מפחדים שהדבר "עלול" לחדש את ה"גידול בתוצר הלאומי ולמגר את האבטלה ואת האינפלציה גם יחד, כפי שקרה בי 1962, אחרי הורדה במס-ההכנסה. לכן מר-עשים עולמות, שהסטטיסטיקה שהצביעה על ירידה בתוצר הלאומי האמריקאי אינה נכונה, ומציגים מיספרים אחרים, המוכיחים כביכול שיש גידול בתוצר האמריקאי, ולכן אין צורך בקיצוץ במס-ההכנסה. הבנקים מרוששים בדרך זו את מעמד העובדים ואת היצרנים כי ארצותיהם, כאשר כנפנפם כל

הקורבן: פלח לבנוני שביתו נהרס במיבצע דיטאני